

Hän sanoi minulle: "Älä pelkää, Daniel! Ensimmäisestä päivästä, jona **sinä taivutit sydämesi ymmärrykseen ja nöyryyteen Jumalasi edessä**, sinun sanasi on kuultu. Sinun sanojesi tähden minä olen tullut. Dan.10:12[*JKR]

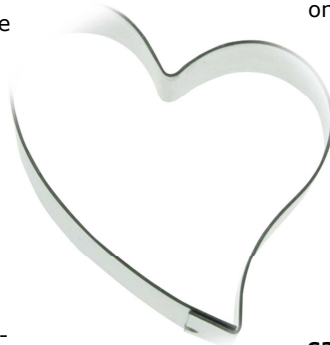
Daniel oli elämässään tilanteessa, jossa itse Jumala puhui hänelle. On lohdullista, että vielä tänäänkin voimme tutkia sanoja, jotka ovat lähtöisin Jumalan suusta. (Dan.12:4) – Etkö sinäkin ole kiinnostunut Luojasi sanoista ja Hänen tahdostaan?

Haluan poimia lukemastamme sanat "taivutit sydämesi." – Juuri tämä oli syy siihen, että Jumala puhui ja kuunteli Danielia. Haluan tuoda ajatuksen nykyiseen aikaamme ja miettiä, mitä se tarkoittaisi omalla kohdallamme?

Taipuminen ymmärrykseen, sisältää ajatuksen myös jostain irti päästämisestä. Ollessamme nurjia ja *itseviisaita*, ylpeitä ja kaikkietäviä, emme kasva, emmekä lopulta ymmärrä lopulta yhtään mitään! **Hyväksyessämme vajavaisuutemme** tiedossa ja teoissa, löydämme tien kasvuun ja siinä etenemiseen. – Oletko koskaan polvillasi pyytänyt Jumalalta viisautta, täysin tietoisena, että ainoastaan Häneltä tulee aito ja todellinen viisaus? (Snl.2:6, 9:10, Apt.6:10, 1.Kor.1:20, 3:19, Ef.3:10, 2.Tim.2:7, Jaak.1:5, 3:17...)

Toinen taivutuksen kohde koskettaa meitä jokaista, nimittäin **taipuminen nöyryyteen**. Meidän on tunnistettava, **kenen edessä** nöyryytemme ja milloin sydämemme on käynyt ylpeäksi. Kovin salakavalasti tuo ylpeyden käärme luikertelee ja pesii sydämen supukoissa. Eikä kauaa, kun tuo käärme saa jo "poikasia" - nimeltään *kateus, panettelu, omahyväisyys ja velttous ym. narsistiset piirteet*.

Ylpeys kaikkine oireineen onkin tämän päivän pahimpia vihollisiamme. Se on tappava myrky yhdessä kateuden kanssa ja - niiden hallintavaltaa meidän tulee valvoa ja kitkeä sydämeistämme. Ongelma on vain siinä, että ylpeys ja kateus osaavat verhoutua kauniisiin ja hurskailtakin näyttäviin kaapuihin, ja ellemme tutki sisintämme, saatamme kulkea hyvinkin kauaksi harhapoluillamme.

Sydämen taivuttaminen saattaa olla toisinaan kivuliasta. – Mieltymysten ja mielihalujen voittaminen Jumalan tahdon edessä, kuuliaisiksi ojentautuen, on kuitenkin yksi parhaista ja todellista elämää synnyttävistä asioista. (Matt.16:25) - Silloin, kun ei jaksaisi rukoilla ja tutkia sanaa, on hyvä taivuttaa itseään ja ikään kuin "pakottautua" tärkeään tehtävään. En tokikaan tarkoita, ettemmekö saisi levätä ja kerätä voimia, vaan voimavarojen mukaan karttaisimme hengellistä veltoistumista. Jumalan sana ja Herran kasvojen edessä viipyminen näyttävät ja paljastavat parhaalla tavalla sydämemme asenteita. Rukoillessa vilpittömästi Herran edessä, **saattaa sydämistämme paljastua** vihaa, katkeruutta ja kateuden ja ylpeyden pesäkkeitä, joita Hänen avullaan - nöyrtyessämme ja ojentautu-essamme Hänen tahtoonsa - saamme korjata ja panna pois. **Ilman taipumista** Jumalan edessä, et voisi koskaan Häntä palvella, mutta nähdessämme syntisyyttämme, saamme Jeesuksen Kristuksen sovitustyöhön turvaten **tehdä parannusta**, hengen ja mielen uudistuksessa. (Ef.4:23)

Sydämen taivuttaminen liittyy osaltaan myös sanan noudattamiseen ja todeksi elämiseen. Ei ole hyvä, että olisimme vain "sanan kuulijoita, emmekä lainkaan sen tekijöitä." (Jaak.1:22) Sanojen sulautuessa uskon kautta sydämiimme, alkaa sisimmästämme virrata elämänveden virtoja. (Joh.4:14, 7:38) - Ajattelepa, että **sinun-kin suustasi** voisi virrata yhä enemmän raikasta ja puhdasta, elävää Jumalan sanaa! Vaikka et milloinkaan saarnaisi, tai toimisi papin virassa, voit omassa elämässäsi, askareittesi äärellä puhua Jumalan hyvistä töistä. Sävyisässä hengessä, näin toimiessa, saatat hyvinkin pian huomata, miten toimivaa ja valloittavaa ovatkaan Herran Pyhät sanat! – Sinullakin on täysi etuoikeus elää niitä todeksi Jeesuksen Kristuksen armon ja lunastuksen kautta!

